

‘Mag ik een foto van je trekken?’ Ik knikte en trok een gekke bek. ‘Ja maar, eentje zonder je kleren aan.’ Ik lachte uitbundig en dacht dat het een grap was. Geen haar op mijn hoofd die er aan dacht om dit te doen. Hij ging op de rand van het bed zitten en streelde over mijn wang. ‘Kom op,’ drong hij lief aan. ‘Dan kan ik altijd aan je denken.’

‘Sorry dat doe ik niet,’ bitste ik terug en nam aanstalten om zijn kamer te verlaten. Hij zei niets terug en liet me gaan.

Het bleef stil aan de andere kant en dat gedurende enkele paar dagen. Ik werd er gek van, wetende dat hij online was. Bart was de eerste jongen waar ik verliefd op was. Oprecht geloofde ik ook dat hij gevoelens had voor mij. Waarom liet hij niets meer van zich horen na dit incident. Zuchtend en mopperend ijsbeerde ik in mijn slaapkamer. Wat moest ik doen? Toegeven of doorbijten...

Bart was een knappe kerel, sportief gekleed, bruin getint en droeg altijd een pet. Hierdoor kon ik niet goed zien, als ik voorbij wandelde, wat haarkleur hij had. De grijs/blauwe ogen daarin tegen die had ik wel opgemerkt. Wat waren ze mooi. Ze leken net op diamanten.

Toen ik met enkele vriendinnen naar de bushalte liep, lachte hij naar mij. Ik bloosde en lachte terug.

Zo begon het dat na drie weken hij en ik zoenend op een bankje zaten en dolverliefd waren op elkaar. Mijn vriendinnen waren stik jaloers. Zij wouden dolgraag in mijn plaats zijn. Ik kon hen geen ongelijk geven. Bart was lief, zorgzaam en hij verwendde mij met mooi woordjes en cadeautjes. Ik was het gelukkigste meisje van heel de wereld. Tot hij me...

We waren inmiddels bijna drie weken samen toen hij me vroeg of ik wou meegaan naar zijn thuis. Hij woonde zo gezegd op kot. Op zich was dat niet ongewoon, want hij was achttien jaar. Hij studeerde van thuis uit, zei hij. Op school zitten was moeilijk voor hem want hij kon zich moeilijk concentreren. Ik stelde mij daar nooit geen vragen bij en geloofde hem.

Eveneens mijn ouders, die geen vragen stelde bij het feit dat ik op woensdag namiddag een broodje ging eten met vriendinnen. Het was een leugentje om best wil, maar trots was ik er niet op. Maar de waarheid vertellen kon ik niet. Mijn ouders zouden het nooit getolereerd hebben als ze zouden geweten hebben dat ik een relatie had met een meerderjarige. Ik was tenslotte zestien.

Bart trakteerde me op een etentje die middag. Het was heel gezellig en ik voelde me als een engel in de zevende hemel.

Daarna gingen we naar zijn kamer. Het was klein, maar gezellig en proper.

We gingen op bed liggen en begonnen elkaar te knuffelen en te kussen. Hij trok zijn shirt uit en hielp me daarna met mijn shirt uit te trekken. Hij was lief, terwijl ik me wat ongemakkelijk voelde. Bart stelde me gerust en ondernam niets zonder mijn toelating.

Enkele uren later gebeurde het voorval met de foto.

Het voelde onwezenlijk om te weten dat mijn vriendje niet antwoordde, enkel en alleen omdat ik niet wou dat hij een naaktfoto zou trekken. Hoe stom eigenlijk van mij om zo preuts te doen? Hij was zo lief en geduldig, terwijl ik kinderachtig deed.

Ik nam al mijn moed bij elkaar en trok zelf de foto. Zelfs enkelen na elkaar, waar ik iets uitdagender keek in de lens. Opnieuw voelde ik een aarzeling in me borrelen om ze niet door te sturen. Iets in mij zei dat dit niet oké was, maar toch deed ik het. 3,2,1... weg waren ze.

Enkele minuten later belde hij me. Ik voelde me terug hemels. Hij was lief en zacht en hij vertelde me zelfs dat hij mega trots was op mij omdat ik dit had gedaan. Een euforisch gevoel brak in me los, want nog nooit had ik het woord trots gehoord.

‘Kom je dit weekend bij me?’ vroeg hij. ‘Dan zal ik voor je koken en je mag ook blijven slapen?’ Slapen.... Ik voelde me net als een vrolijk konijn dat rondhuppelde in het bos.

Ik schakelde een vriendin in en maakte mijn ouders wijs dat ik bij haar bleef slapen. Zij vonden het allemaal goed en stelde geen vragen. Wat voor mij goed uitkwam. Verrukt maakte ik mijn reiszak klaar en vertrok naar mijn vriendje.

Zoals voordien was hij lief en attent. Hij had me een ketting gekocht en een bos rode rozen die al in een vaas zaten. Het rook heerlijk bij hem, want hij had verse spaghetti saus gemaakt. Bart had zijn kamer ook ingericht met kaarsjes. Ik voelde me als een prinses.

Na het lekkere eten besloten we om naar een film te kijken. Ik zal de film nooit vergeten: Thor, de held met de hamer.

Veel van de film hebben we niet gezien. Na enkele minuten begonnen we elkaar te kussen en te strelen. Hij deed zijn kleren uit en vervolgens hielp hij met die van mij uit te trekken, ook mijn ondergoed. Ik voelde me wat ongemakkelijk. Zo

helemaal naakt voelde heel kwetsbaar aan, maar Bart was lief. Hij kustte me tussen mijn benen en ik vergat het lastige gevoel. Na dat fijne moment kustte hij me liefdevol op de mond. Zijn erectie voelde ik tussen mijn vulva. Diep vanbinnen wist ik dat hij een stap verder wou gaan, maar ik voelde mij nog niet klaar om deze stap te zetten. Ik duwde hem voorzichtig van me af en schudde mijn hoofd.

‘Ik wil dit nog niet. Ik voel mij hier nog niet klaar voor.’ Teleurgesteld ging hij uit het bed en keek me met een blik aan die ik nog nooit bij hem had gezien. Het maakte me bang. Daarom besloot ik om eveneens het bed te verlaten en mijn kleren terug aan te trekken. ‘Sorry,’ lispelde ik verlegen. ‘Ik kan het gewoon nog niet. Geef me tijd.’

‘Tijd?’ schraapte hij zijn keel. ‘Tijd heb ik amper.’ Zijn stem klonk ongeduldig en streng. Een rilling over mijn rug maakte me attent dat ik beter moest vertrekken.

‘Weet je,’ ging hij verder. ‘Na al wat ik voor je gedaan heb, had ik toch wel verwacht dat je me dat ene plezier toch zou gunnen. Je bent een kinderachtig meisje, weet je dat. Altijd maar krijgen en ontvangen, maar iets terug geven dat zit niet in je genen.’ De tranen prikten in mijn ogen. Bart klonk niet als de jongeman die ik had leren kennen aan de schoolpoort. Hij klonk als een verwende kerel die zijn zin niet kreeg. Nogmaals verontschuldigde ik me. Iets in me hield me tegen om te blijven, maar het voelde niet goed om te langer te blijven.

Helaas, Bart greep me bij de arm toen ik aanstalten nam om de deur te openen.

‘Hier blijven!’ Mijn eerste reactie was om mijn arm uit zijn greep te trekken en met mijn andere hand de deur te openen om te kunnen rennen. Jammer genoeg was zijn greep te krachtig en deed het pijn. Ik wou roepen maar Bart trok zijn ogen wijd open.

‘Durf niet te roepen of ik zal anders heel kwaad worden,’ dreigde hij kort. Hij duwde me op het bed. Ik viel neer op mijn buik. Met mijn handen trachtte ik om me te draaien, maar nog voor ik dit kon, voelde ik in één ruk hoe hij mijn broek uittrok en op mij kwam zitten. Hij schoof mijn onderbroek opzij. Door verschillende pogingen om uit deze positie te komen leek dit na een tijd onmogelijk en gaf ik het op. Bart was sterk en hij deed alles wat hij kon om mij in zijn greep te houden. Het was hopeloos, zeker toen ik zijn erectie voelde duwen tegen mij. Ik perste mijn ogen dicht en greep het laken hard in mijn vuist. Toen hij in me drong voelde ik een zeer branderig en pijnlijk gevoel. Ik huilde en huilde, maar roepen durfde ik niet. Ik liet hem gewoon zijn ding doen, met ogen gesloten probeerde ik te denken aan... niets.

Ik besepte pas dat hij gedaan had toen ik het geluid van zijn broeksriem hoorde.

‘Zo moeilijk was dit toch niet,’ hoorde ik hem zeggen. ‘Gewoon je beentjes open doen en ondergaan.’ Hij klonk afstandelijk en gemeen. Alsof ik niets waard was in zijn ogen.

Moeizaam schoof ik uit het bed en viel met mijn poep op de grond. Met betraande ogen keek ik naar mijn wit ondergoed. Er was een bloedvlek. Ik snikte en voelde me beschaamd, leeg, vuil...

‘Kom op,’ zei hij, ‘zo erg was het nu ook weer niet. Hier ga je douchen. De badkamer is hier vlak naast.’ Hij smeed een handdoek naar me. Zonder enige spijt ging hij op de bank zitten met een blikje bier en keek verder naar de film.

Diep bedroefd ging ik naar de badkamer. Het voelde alsof ik zelf in een film zat, waarin de pauze of stop knop geen optie was. Eerder de terugspoelende beelden die steeds opnieuw in mijn hoofd spookte.

Ik wist niet goed wat ik moest doen? Naar huis gaan of terug naar zijn kamer gaan. Het leek of naar huis gaan geen optie was, want wat zouden mijn ouders zeggen als ik thuis zou komen. Mijn betraande ogen zouden verraden dat er iets was. Nee, naar huis gaan was niet van toepassing. Maar wat dan wel? Bij hem gaan zitten op de bank en doen alsof er niets gebeurd was. Hoe onwezenlijk klonk dat wel niet? En toch...

Als een verslagen puppy ging ik terug zijn kamer binnen en kroop dicht tegen hem aan. Hij legde zijn arm om me en bood me iets te drinken aan, maar ik wou niets.

‘Wil je iets anders?’

‘Nee bedankt.’ Ik begreep het niet. Hoe kon hij van het ene uiterste in het anderen veranderen. Dat kon toch niet. Het bracht me in de war. Ik twijfelde aan hem, maar vooral aan mezelf. Misschien verdiende ik het wel om op deze manier behandeld te worden? Misschien was het wel zijn volste recht om dit van me te eisen? Hij had tenslotte al zoveel gedaan voor mij. Dan was dit toch het minst wat ik hem kon geven. Toch?

Ik durfde er hem niet over aan te spreken. Bang dat hij opnieuw kwaad zou worden of me zou afwijzen, of erger nog. Bang dat hij me opnieuw zou verkrachten. Want dat was het toch, verkrachting?

De volgende morgen werd ik wakker en kwam hij net van de bakker. Ik rook verse koffie en zag koffiekoeken liggen op de tafel. Ik dacht dat het allemaal een nachtmerrie was geweest, maar toen ik het laken van me aftrok en mijn bebloede onderbroek zag, wist ik dat het geen illusie was. Het was echt gebeurd.

De moed die ik de dag voordien niet had, leek er nu wel te zijn. Ik ging aan tafel zitten.

‘Bart, ik heb liggen nadenken en...’ Ik aarzelde en voelde er mij totaal niet goed bij als ik hem moest dumpen, maar het was beter zo. ‘Ik denk dat het beter is als we het hier bij laten.’

‘Dat breekt mijn hart,’ lachte hij cynisch. ‘Jij gaat me toch niet verlaten. Dat had ik niet verwacht van jou. Eerst profiteren van mij, seks hebben en me dan als een stuk vuil dumpen. Dat is gemeen.’ Beschaamd keek ik naar de grond. ‘Weet je,’ dacht hij luidop. Hij hurkte en tilde mijn kin op. ‘Het zou pas gemeen zijn als ik dit verhaal uitbundig aan de schoolpoort vertel en kijk,’ nam hij zijn gsm van tafel. ‘Ik kan het nog bewijzen ook. Wat een mooie foto’s allemaal van jou.’ Vluchtig keek ik naar de naakt foto’s die ik had doorgestuurd. Ik vervloekte mezelf dat ik dit ooit had gedaan. ‘Stel dat een van je leraren, of wacht je ouders, hier achter zouden komen,’ ging hij verder. ‘Jij, een lief meisje en goede leerling, die zulke dingen doorstuurt. Om nog maar te zwijgen over het feit dat je profiteert van de jongens en met hen naar bed gaat om hen daarna te dumpen als een stuk vuil. Wat voor beeld zou dat geven?’ Hij keek me doordringend aan en wachtte af wat ik zou antwoorden. Ik wist het niet. Ik was te verbluft met wat hij zei. De gedachte dat heel de school mijn foto’s zou zien en dat dit verhaal de ronde zou doen, zorgde voor een zeer beschamend en ongemakkelijk gevoel. Vooral als ik verder dacht aan wat mijn ouders zouden doen als ze dit te weten zouden komen. Mijn vader was agent en mijn moeder had een eigen zaak in de streek. Dit zou niet alleen mijn imago schaden, maar ook dat van hen. Dit kon ik niet maken. Dit kon ik niet laten gebeuren....

‘Wat wil je dan van mij?’ vroeg ik zonder hem aan te kijken.

‘Dat komt nog wel. Alles op zijn tijd.’

Lily